

CRISI!

Clàusula de revisió salarial

No als retalls de prestacions socials

No al tancament d'empreses

Més i millors Serveis Públics

RETRIBUCIONS 2009

**Les treballadores i els treballadors
no hem provocat la crisi:**

NO TENIM PER QUÈ

PAGAR-LA

CRISI!

Les treballadores i els treballadors no han provocat la crisi: **no tenen per què pagar-la**

La crisi que estem patint no ha estat causada ni per les treballadores i treballadors ni pels sectors socials més desfavorits de la societat. L'actual model econòmic ens ha portat a aquesta situació. Una situació que és més greu al nostre país. La falta d'inversions en els sectors productius tradicionals, en la recerca i el desenvolupament, en nous jaciments d'ocupació i la persistència en potenciar tan sols la construcció i el turisme són algunes de les causes per les quals es trobem en una situació més greu que altres països d'Europa o de l'Estat espanyol. La política de concertació social que s'ha posat en marxa a través del PAVACE (Pacte Valencià per l'Ocupació) tampoc ha servit per evitar-la, al contrari ha estat un xec en blanc per als governs espanyol i valencià.

Davant de cada crisi econòmica, sempre s'alcen veus que demanen una major flexibilitat en el mercat laboral, és a dir poder acomiadar les treballadores i treballadors sense cost per les empreses. També es demana la reducció de les prestacions socials: pensions, prestació per desocupació, llei de dependència.... Doncs bé, nosaltres ens hi oposem. No anem a acceptar cap retall en les prestacions socials.

Durant els darrers anys ha existit una política de contenció dels salaris de les treballadores i treballadors mentre el benefici empresarial augmentava dia rere dia. En els darrers trenta anys el percentatge de les rendes salarials en el PIB ha baixat considerablement. No ha estat així pel que fa als guanys de les empreses i dels bancs. El poder adquisitiu s'ha vist

reduït i l'IPC es dispara molt per damunt de les previsions oficials. Per evitar aquesta situació cal garantir la clàusula de revisió salarial en tots els convenis col·lectius i la seua aplicació real al personal del sector públic i un augment salarial que compense les constants pèrdues de poder adquisitiu.

Amés, cal assegurar el funcionament i la millora dels serveis públics: educació, sanitat, benestar social... Són una garantia per evitar les desigualtats socials, per assegurar la prestació de serveis als sectors amb menys recursos econòmics i per afavorir la cohesió social, així com l'integració de les persones novingudes. Però els serveis públics han de ser de titularitat pública. Les privatitzacions, les externalitzacions i els mecanismes de gestió privada no garanteixen

una prestació universal i gratuïta, només garanteixen el benefici empresarial. Exigim més i millors serveis públics a l'abast del conjunt de la ciutadania.

Tampoc podem estar d'acord amb les directives europees del temps de treball ni del retorn de les persones immigrants. Les dues normes suposen un retrocés en els drets socials, laborals i humans de les persones que viuen i treballen a Europa. A més, són una mostra evident de les fórmules de presa de decisions de les institucions comunitàries, ni democràtiques, ni participatives i més submeses a les pressions de les patronals globals.

La directiva adoptada pels ministres de treball de la Unió Europea que possibilitaria l'ampliació de la jornada laboral de les treba-

lladores i treballadors europeus fins a les 65 hores no pot ser considerada sinó com una brutal agressió contra el conjunt dels treballadors i treballadores. Aquesta Directiva és la manifestació més clara de l'aplicació del Tractat per a la Unió Europea. La seua orientació conservadora i neoliberal es posa al servei del mercat i dels interessos de les grans multinacionals, grups econòmics i financers. Condemna els treballadors i treballadores europeus a increments de jornada, noves formes de precarietat i noves formes de flexibilitat laboral.

La reducció de la jornada laboral ha estat una reivindicació històrica del moviment obrer i un triomf de les forces del treball sobre el

capital, a qui li ha arrabassat part de l'excedent empresarial a través de la reducció del temps de treball. De plena vigència hui en el nostre país amb l'exigència de la implantació de les 35 hores, sense reducció salarial.

Per fer front a aquestes polítiques és necessària la mobilització de les treballadores i treballadors i del conjunt de la societat. No podem restar impassius davant de les agressions que estem patint. Treballarem per buscar la convergència amb altres sindicats i organitzacions per generar espais de treball unitari que possibiliten unes mobilitzacions amples per avançar en la millora de les condicions laborals, socials i econòmiques de les treballadores i treballadors.

